

6 Veilige samenleving, doeltreffende, dicht bij de mensen staande en menselijke justitie

Het is de ambitie van deze regering om ons land verder te ontwikkelen tot een open en verdraagzame samenleving waarin alle mensen zich ten volle kunnen ontplooiën, in wederzijds respect voor mekaars rechten en plichten.

Veiligheid en een doeltreffende burgerrechtelijke en strafrechtelijke rechtsbedeling zijn de basisgrondvoorwaarden om dat waar te maken.

De betere invulling van deze kerntaken van de moderne rechtstaat vormen voor deze regering dan ook een absolute topprioriteit. Met een samenhangend geheel van maatregelen en de noodzakelijke investeringen inzake mensen en middelen wil de regering deze ambitie waarmaken.

Inzake de justitie en de werking van de gerechtelijke organisatie legt de regering in samenwerking met alle betrokkenen de klemtoon op de samenhang van de samenleving, kwaliteitsvolle wetgeving, het voorkomen van geschillen en een kordate aanpak van de criminaliteit en fraude, een toegankelijke en efficiënte gerechtelijke organisatie met een redelijke behandelingstermijn van geschillen, meer aandacht voor de slachtoffers en een adequate strafuitvoering met een noodplan voor de gevangenen.

6.1 Bescherming, veiligheid en rechtsbedeling.

We versterken het kader waarbinnen – in het bijzonder kwetsbare – mensen zich veilig en beschermd weten zodat ze zich in vrijheid en wederzijds respect ten volle kunnen ontplooiën. Daartoe realiseren we sterke hulpdiensten (civiele bescherming, brandweer...) en een sterke en geïntegreerde veiligheidsketen (van preventie tot strafuitvoering) in samenwerking, binnen een rechtszeker kader dat recht doet aan niet delegerbare taken van overheidsdiensten - met alle relevante partners.

6.1.1 Civiele veiligheid en brandweer

We zorgen ervoor dat elke burger kan rekenen op een gepaste en snelle bijstand in geval van nood. De regering waakt erover dat de uitvoering van de wet op de civiele veiligheid binnen een aanvaardbaar financieel kader gebeurt, zonder meerkosten voor de steden en gemeenten. Ze doet dit met een groeipad dat voorziet in een 50/50-verdeling tussen de steden en de gemeenten en de federale overheid. Ze verrekent daarbij de reeds geleverde inspanning in de zones. De stapsgewijze uitvoering van de wet gaat uit van de bestaande lokale structuren. Prioriteit wordt gegeven aan het bereiken van een volledige dekking van het grondgebied, gebaseerd op de resultaten van een risico-analyse. Het officierenkader in de lokale posten wordt versterkt en verder geprofessionaliseerd.

De gemeenten zullen beter begeleid worden bij het opstellen van de nood- en interventieplannen. Hierbij kunnen zij een beroep doen op het federaal Kenniscentrum.

Via onderhandelingen realiseert de regering een werkbaar statuut op maat van vrijwilligers en beroepskrachten, teneinde het te herwaarderen en te harmoniseren over het hele land. De brandweperlui oefenen een gevaarlijk beroep uit en krijgen een theoretische en praktische opleiding. Zij werkt een oplossing uit voor de uitdaging van de toenemende anciënniteit van het korps. Ze waakt erover dat de inspectiediensten voor de brandweerkorpsen voldoende zijn uitgebouwd. Steden en gemeenten kunnen erop rekenen dat de noodzakelijke uitvoeringsbesluiten tijdig, minstens vooraleer zij de nieuwe regels moeten implementeren en concretiseren, worden genomen.

De regering realiseert een betere coördinatie van de brandveiligheidsnormen.

De regering zal de wetgeving inzake medische noodhulp aanpassen, meer bepaald de wet van 8 juli 1964 betreffende de dringende geneeskundige hulpverlening, alsook de wetgeving betreffende de spoeddiensten van ziekenhuizen, teneinde een optimale synergie of in voorkomend geval integratie te waarborgen, zowel met de verschillende diensten die instaan voor de dringende geneeskundige hulp als met de civiele veiligheidsdiensten en bescherming. De gewestgrenzen worden in principe gerespecteerd. De disfuncties in dit verband worden weggewerkt. De uitvoering van de wet op de civiele veiligheid zal het voorwerp uitmaken van een nauwe samenwerking tussen de minister van Binnenlandse Zaken en de minister van Volksgezondheid. Deze laatste blijft uiteraard bevoegd voor de regelgeving en aansturing van de spoeddiensten.

6.1.2 Inlichtingendiensten

De regering realiseert de optimalisatie en coördinatie van de informatiedoorstroming tussen de Veiligheid van de Staat en de Algemene Dienst Inlichting en Veiligheid (ADIV) en tussen deze inlichtingendiensten, de ministers, de bestuurlijke overheden en de gerechtelijke overheden, met respect voor de fundamentele rechten en vrijheden. De materiële en personele middelen worden geëvalueerd en aangepast. De regering onderkent het belang van de bescherming van het wetenschappelijk en economisch potentieel van ons land en geeft hiervoor uitvoering aan de wet van 30 november 1998 houdende regeling van de inlichtingen- en veiligheidsdienst.

6.1.3 Een geïntegreerde veiligheidsketen.

De regering schrijft een nieuwe kadernota "Integrale Veiligheid". Hierbij gebeurt afstemming die de gehele veiligheidsketen en het beleid inzake preventie, opsporing, vervolging, bestraffing en strafuitvoering omvat. Het plan oriënteert het Nationaal Veiligheidsplan en coördineert het preventiebeleid, het strafrechtelijk beleid en het strafuitvoeringsbeleid. Conform de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, moeten het nationaal veiligheidsplan en de zonale veiligheidsplannen vorm geven aan een geïntegreerd veiligheidsbeleid door de actieve participatie van alle betrokken overheden en diensten. De regering waakt over een dialoog met de Gemeenschappen en Gewesten teneinde een betere afstemming te bereiken tussen het geheel aan regelgeving, zowel op bovenlokaal als op lokaal vlak.

6.1.4 Private veiligheidsdiensten.

De regering evalueert en actualiseert de wet van 10 april 1990 op de bewakingsondernemingen, de beveiligingsondernemingen en de interne bewakingsdiensten en de wet van 19 juli 1991 tot regeling van het beroep van privé-detective met het oog op verbeteringen, onder meer wat betreft de aflijning van de verschillende functies en bevoegdheden binnen deze sectoren, de heffing en besteding van retributies, de controle op de sector, het tijdstip van het onderzoek van de veiligheidsmachtigingen en de nood aan administratieve vereenvoudiging. In dit kader kunnen private veiligheidsdiensten zich ontwikkelen, met respect voor zowel de eerbiediging van het privé-leven als voor de bevoegdheden van de politie, meer bepaald op het vlak van de prerogatieven met betrekking tot het gebruik van dwang.

6.2 Preventie van conflicten en criminaliteit

We zetten in op het maximaal voorkomen en zeer alert optreden tegen allerlei vormen van maatschappelijke overlast, criminaliteit of frauduleus gedrag. We doen dit maximaal in samenwerking en overleg met de Gemeenschappen, de Gewesten en de lokale besturen. De rechten van het slachtoffer worden versterkt. We verruimen de mogelijkheid tot melding en opvolging van klachten en procedures.

6.2.1 Preventie.

De regering werkt, in overleg met de Gemeenschappen en Gewesten en met respect voor ieders bevoegdheden, een ambitieus plan uit met betrekking tot het preventiebeleid. Het plan zal er onder meer op gericht zijn de coördinatie tussen de verschillende vormen van beleidsinvalshoeken te versterken en de lokale coördinatie tussen de verschillende actoren te verbeteren. Dat beleid zal alle actoren inschakelen teneinde de criminaliteit en de overlast te voorkomen, onder meer door de sociale samenhang te versterken.

Na evaluatie zullen de regels met betrekking tot onder meer de strategische veiligheids- en preventieplannen, het cohesiebeleid, de preventieplannen en de bestaande overeenkomsten tussen de 19 Brusselse gemeenten en het departement Binnenlandse Zaken in het kader van de Brusselse topbijeenkomsten worden versterkt, gehergroepeerd en beter op mekaar afgestemd.

Wat het grotestedenbeleid betreft, zal een samenwerkingsovereenkomst met de decentrale overheden, telkens wanneer de federale overheid hun bevoegdheden schendt, de huidige middelen overhevelen op basis van de huidige regionale verdeelsleutel.

De regering ondersteunt en ontwikkelt de wijkbemiddeling en de drugspreventieplannen.

De regering geeft, in overleg met de Gemeenschappen en de Gewesten, snel uitvoering aan de wet van 15 mei 2007 op de gemeenschapswachten wat betreft vorming, administratief statuut en uniform. Zij houdt hierbij rekening met de actuele financieringsbronnen voor deze gemeenschapswachten.

We moedigen de vrederechters aan om hun verzoenende en bewarende rol bij familiale conflictsituaties of conflicten tussen burens sterker op te nemen. Deze bevoegd-

heid wordt ruimer bekend gemaakt om escalatie van geschillen maximaal te voorkomen.

We stroomlijnen de informatie- en overlegkanalen. We optimaliseren het gebruik van fiscale stimuli voor veiligheidsinvesteringen en diensten.

We voeren de wet op het gebruik van camera's uit en zullen deze evalueren.

6.2.2 Samenwerkende en sterke politie

We versterken de rol van de wijkpolitie met het oog op conflictpreventie, vertrekkende vanuit de idee van de nabijheidspolitie ('community oriented policing'). We schakelen meer wijkagenten in en realiseren een verdere vermindering van de administratieve taken. Zo herwaarderen we de wijkwerking binnen het politionele takenpakket bij de opmaak van de lokale veiligheidsplannen en in de vorming. In dat opzicht moedigt de regering uiteenlopende soorten van initiatieven aan zoals bedoeld in de regelgeving, zoals de buurtinformatienetwerken en de winkelinformatienetwerken, of andere "antennes" van lokale coördinatie.

We versterken de samenwerking tussen de lokale politie en de lokale leefgemeenschap in het raam van de community-policy. Linken kunnen worden ontwikkeld tussen de politie en zelfstandigen, ondernemingen, scholen (met betrekking tot onder meer geweld op school en in de buurt ervan, de wijkverenigingen enzovoort in het kader van de vrijwillige protocolakkoorden)

In functie van de personeelsbehoeften van de geïntegreerde politie, inzonderheid het groot aantal afvloeiingen tengevolge van pensionering, verhoogt de federale regering de komende legislatuur het aantal politierecruten a rato van minimum 200 op jaarbasis, wat het totaal aantal recruten vanaf 2008 op minimum 1.350 brengt.

Deze bijkomende recruten zullen ten goede komen van de lokale politie en bepaalde operationele diensten van de federale politie, op basis van een transparant behoeftenplan, teneinde de eigen gespecialiseerde opdrachten te versterken (onder andere de spoorwegpolitie, de wegpolitie en de gespecialiseerde eenheden; de federale reserve wordt hierbij georganiseerd met een voldoende capaciteit in Brussel). De aanwerving kan tevens plaats vinden via externe recrutering, in het bijzonder voor de gerechtelijke politie.

Daarnaast zet de regering de inspanningen verder tot verhoging van de operationele inzetbaarheid van het aanwezige politie-effectief: naast het interventiekorps is dit de verdere uitbouw van het veiligheidskorps, het maximaal toevertrouwen van administratieve en logistieke taken aan burgerpersoneel (de zogenaamde CALOG-isering), ondermeer in het licht van de omzendbrief oneigenlijke politietaken. De regering versoepelt de verplichting met betrekking tot de 16 %-CALOG-regel ten opzichte van de minimum norm teneinde rekening te houden met de diversiteit van de lokale zones. Een efficiënte financiering wordt verzekerd in de structureel deficitaire zones.

We maken een betere samenwerking mogelijk tussen de politie en andere overheidsdiensten en -instellingen, in het bijzonder diegene welke belast zijn met taken van zekerheid, veiligheid en bescherming (bijv. op het openbaar vervoer...). Ook de samenwerking met de sector van de private veiligheid (door professionals en/of vrijwilligers) wordt verder uitgebouwd, met respect voor zowel de eerbiediging van het privé-leven als voor de bevoegdheden van de politie, meer bepaald op het vlak van het gebruik van dwang. Bij de opmaak van het nationaal veiligheidsplan 2008-2011 zal aan dit partnerschap aandacht worden geschonken.

De federale financieringsnorm van de politiezones (de zogenaamde KUL-norm) wordt geëvalueerd en desgevallend bijgestuurd en geactualiseerd, binnen een evenwichtige spreiding en rekening houdend met de geleverde inspanningen voor de zones (zoals het interventiekorps, veiligheidskorps, federale tenlasteneming bestaffing CIC's), op basis van objectieve parameters (bevolking, criminaliteitsgraad, stedelijke specificiteit, ...). De regering stemt in met de vrijwillige hergroepering van kleine politiezones. De specifieke financiering van de politionele veiligheid in het kader van de hoofdstedelijke, internationale en Europese rol van Brussel wordt gewaarborgd.

In dit verband wordt ook het verkeersveiligheidsfonds opgeheven.

De middelen uit de boetes zullen verder worden besteed aan de basispolitiezorg in het algemeen. De bestedingsmogelijkheden zullen worden verruimd.

De door de zones geleverde inspanningen zullen hierbij meer in rekening worden gebracht.

We inventariseren de bestaande mogelijkheden, middelen en capaciteit die kunnen worden gemobiliseerd voor de bescherming van buitenlandse hoogwaardigheidsbekleders in het raam van de internationale rol van Brussel. Deze capaciteit zal onder ver-

antwoordelijkheid van de Minister van Binnenlandse zaken worden gemobiliseerd en aangestuurd.

Naast de uitvoering en verdieping van de politiehervorming, geeft de regering een wettelijke basis aan de informatie-uitwisseling, voorzien in de artikelen 44/1 tot 44/11 van de wet op het politieambt, tussen politiediensten en bestuurlijke en gerechtelijke overheden. Zij doet dit met respect voor de privacywetgeving inzake datatransmissie. De regering verzekert een optimale werking van de Arrondissementele Informatie Kruispunten (AIK).

De regering verbetert de basisopleiding en de specifieke vormingen om ze te optimaliseren en uniformer te maken.

Voor elke categorie van noodinterventies zet de regering de zones aan om de interventietermijn te verkorten

6.2.3 Krachtdadige opsporing en vervolging door een modern, slagkrachtig parket dat zich concentreert op haar kerntaken en een lik op stuk beleid.

De werkrelatie en de coördinatie tussen het optreden van het openbaar ministerie en de politie zal worden verbeterd. Voor lichte strafzaken zal de toestroom van zaken naar het parket worden gerationaliseerd,. We creëren de mogelijkheid waarbij, in samenspraak met het College van Procureurs-generaal, een daartoe per zone met instemming van het parket aangestelde en opgeleide politieofficier onder toezicht van de Procureur des Konings, concreet ten aanzien van het parket bepaalt wat kan worden geseponneerd, waarvoor een minnelijke schikking wordt aangeboden, en welke dossiers naar het parket worden gestuurd voor verdere afhandeling. Dit zal evenwel slechts kunnen gebeuren binnen het kader dat door het parket uitgetekend wordt en conform aan de richtlijnen van het strafrechterlijk beleid, waarbij de unieke bevoegdheid van het parket bij het vervolgingsbeleid wordt gewaarborgd. Het parket draagt de eindverantwoordelijkheid van seponeringsbeslissingen onder toezicht van een daartoe aangestelde magistraat. Het College van Procureurs-generaal zal hierover jaarlijks rapporteren.

We laten toe dat maximaal gebruik wordt gemaakt van het Ambtshalve Politieel Onderzoek waarbij voor welbepaalde strafbare feiten onder leiding van een leidinggevend politieambtenaar en onder toezicht van het openbaar ministerie het onderzoek zelfstandig wordt gevoerd door de politie. We evalueren het systeem na één jaar.

Politiediensten maken een vereenvoudigd proces-verbaal op voor misdrijven die minder ernstig zijn of voor misdrijven waarvan de dader (nog) niet kan worden geïdentificeerd.

De principes van het ambtshalve politieel onderzoek en het vereenvoudigd proces-verbaal zoals bepaald en omkaderd in de omzendbrief van het College van Procureurs-generaal zullen in de wet worden ingeschreven.

Het systeem van de gemeentelijke administratieve sancties zal worden verbeterd en efficiënter gemaakt, met een betere aflijning van de wederzijdse bevoegdheden.

We versterken het autonoom beheer van het parket. Het zal meer verantwoording afleggen over de inzet van middelen, de behaalde resultaten en de performantie. We realiseren een benchmark tussen de parketten op vlak van inzet van middelen en behaalde resultaten.

De administratieve lasten van het parket zullen eveneens worden verminderd.

6.2.4 Faciliteiten voor en bescherming van slachtoffers

6.2.4.1 *Aangifte en gegevensuitwisseling*

De regering breidt de mogelijkheid om misdrijven aan te geven via het e-loket uit tot zoveel mogelijk misdrijven.

We verbeteren het systeem voor de effectieve opvolging van noodoproepen.

We maken werk van een versnelde realisatie van provinciale en multidisciplinaire meldkamers voor al de noodoproepen via het nummer 112. Het Federaal agentschap 112 zal zo snel mogelijk geïnstalleerd worden. Alle betrokken diensten zullen samenwerken in een uniek contactpunt voor alle noodoproepen. Het kan snel en overal in België worden bereikt via het nummer 112. Zo organiseren we een maximale toegang via een uniek-loketsysteem.

De regering verzekert een volledige personeelsbezetting zodat de multidisciplinaire meldkamers optimaal kunnen werken.

We dragen de 100-centrales over aan geïntegreerde meldkamers.

Het gebruik van de CAD technologie, zal worden doorgevoerd over het hele grondgebied, onder meer voor de dispatching van de onderscheiden disciplines.

De regering zal een sensibiliserings- en promotiecampagne voeren voor het oproepnummer 112.

6.2.4.2 Opvang van en informatie aan slachtoffers in samenwerking met de gemeenschappen.

De regering investeert verder, in het kader van een samenwerkingsakkoord met de gemeenschappen, in het onthaal van slachtoffers en begeleiding en breidt de permanenties van slachtofferhulpdiensten uit. We optimaliseren de werking van de commissie slachtofferhulp. De regering verzekert een coherente en gecoördineerde afstemming van de slachtofferhulp- en begeleiding bij de diverse aanspreekpunten (justitiehuizen, sociale diensten, parketten, ...)

Het onderzoek naar victimologie en slachtofferopvang maakt een specifieke opdracht uit van het Nationaal Instituut voor Criminalistiek en Criminologie.

We nemen maatregelen om, in de verschillende fasen van de procedure, op het moment van de strafuitvoering en ter gelegenheid van de opvang van de slachtoffers, hun rechten te verbeteren.

We versnellen en vereenvoudigen de uitbetaling van vergoedingen aan slachtoffers.

We bouwen een snelwerkend mechanisme voor schadevergoedingen uit voor de slachtoffers van rampen.

We onderzoeken de reorganisatie van de behandeling van de klachten van rechtszoekenden over de werking van justitie.

Aan de procespartijen wordt gratis een afschrift van de strafrechterlijke beslissing bezorgd.

6.3 Conflicten snel en correct oplossen

We bieden een beter raam voor de snelle en correcte oplossing van conflicten.

6.3.1 Bemiddeling

We verkiezen een geëigende bemiddeling boven een onmiddellijke procesvoering. Daarom zorgen we voor een laagdrempelige bemiddeling door wettelijk erkende actoren, en stemmen de verschillende bemiddelingsdiensten en organen maximaal op elkaar af.

We bouwen de alternatieve vormen van geschillenbeslechting verder uit. De regering zorgt voor doeltreffende "bruggen" tussen die vormen en de gerechtelijke vorm. We groeperen het aanbod in samenspraak met de betrokken actoren en informeren de bevolking over de mogelijkheden.

We organiseren deze bemiddeling in samenwerking met het professionele middenveld zodat de begeleide partijen, in gelijkheid, tot een oplossing kunnen komen.

We stellen rechters in de mogelijkheid en moedigen hen aan om tussen de partijen een minnelijke regeling tot stand te brengen of hen door te verwijzen naar een erkend bemiddelaar.

We vervangen de verplichte verzoening (zoals bij huurgeschillen) door een aantrekkelijk vrijwillig systeem.

6.3.2 Toegankelijke justitie

We realiseren een toegankelijke, performante en moderne justitie die slaagt in een correcte beslechting van geschillen binnen een redelijke termijn door goed ondersteunde, ambitieuze en resultaatgedreven magistraten.
--

6.3.2.1 *Heldere structuur voor justitie, zodat de rechtzoekende er zijn/haar weg in vindt.*

In overleg met de betrokken actoren hervormen we, in de geest van het Octopusakkoord, De structuren van de diverse rechtbanken op het niveau van de eerste aanleg en van het openbaar ministerie bij deze rechtbanken, met uitzondering van de vrederechten en de politierechtbanken. Deze hervorming leidt tot de oprichting van een Grote Rechtbank van Eerste Aanleg die verscheidene gespecialiseerde rechtbanken groepeert (milieurecht, arbeidsrecht, koophandel, burgerlijk recht, strafrecht, ...) en

een geïntegreerd parket. Hierbij zal de specificiteit van de arbeidsrechtbanken en de rechtbanken van koophandel worden gewaarborgd. Zo blijven de sociale resp. consulaire rechters behouden. De eigenheid van het arbeidsauditoraat blijft verzekerd. In de vernieuwde rechtbank van eerste aanleg wordt tevens een familierechtbank opgericht.

Met het oog op het verzekeren van de beste dienstverlening, zoekt de regering naar de optimale schaalgrootte van de gerechtelijke arrondissementen.

We onderzoeken, nog steeds in overleg met de betrokken actoren, of en hoe geschillen over individuele bestuurshandelingen kunnen worden behandeld door administratieve rechtbanken van eerste aanleg (al dan niet gesitueerd binnen de Grote Rechtbank van Eerste Aanleg), met het oog op een snelle, betaalbare en integrale behandeling van geschillen tussen burger en bestuur. De regering onderzoekt hierbij tevens de bevoegdheid van de Raad van State als beroeps- en/of cassatierechtcollege. De Raad van State blijft bevoegd voor de beroepen tot schorsing en nietigverklaring van reglementaire besluiten.

Om de toegang tot Justitie te verbeteren zal de regering in een beperkt aantal ressorten en voor bepaalde gevallen een afdeling van het Hof van Beroep installeren.

De regering overlegt met de hoogste rechtscolleges over een betere aflijning van hun respectieve bevoegdheden.

6.3.2.2 Betaalbare en verstaanbare rechtspraak

We verbeteren de toegankelijkheid en betaalbaarheid van het gerecht en werken daarbij in op volgende elementen: de beheersing van de kosten, de redelijke termijn van de procedures en een begrijpbaar en verstaanbaar (juridisch en gerechtelijk) taalgebruik voor de rechtzoekenden. Het afsluiten van een rechtsbijstandverzekering moedigen we fiscaal aan.

Personen met een handicap kunnen een beroep doen op aangepaste voorzieningen.

De regering zal, samen met de Gemeenschappen en de rechtsfaculteiten van de universiteiten, voorstellen doen ter vereenvoudiging en verbetering van de rechtstaal en van de gerechtelijke taal.

We evalueren de informatieopdracht van de commissies voor juridische bijstand en verbeteren de informatie over juridische bijstand alsook de samenwerking tussen de juridische bijstand van de eerste en de tweede lijn. We onderzoeken , op basis van de verslagen van de commissies, de opportuniteit om de criteria ter verdeling van de subsidies tussen de commissies voor juridische bijstand te herzien en nemen de gepaste conclusies. We werken aan alternatieve criteria voor de toekenning van de rechtsbijstand van de tweede lijn.

De vergoedingen voor het leveren van de juridische bijstand door de balies zullen binnen een redelijke termijn worden betaald.

De regering waakt erover dat, voor een bepaalde periode, de minimale waarde van de punten worden vastgelegd, onverminderd de indexering.

In overleg met de balies evalueert de regering de impact van de wetgeving met betrekking tot de verhaalbaarheid van de erelonen van advocaten op de toegang tot het gerecht.

De regering richt een uniek loket op voor rechtsbijstand en de juridische bijstand. De termijnen en de instantie waarbinnen het beroep moet worden neergelegd, zullen worden vermeld op alle gerechtelijke beslissingen en op de akten van betekening van het vonnis.

6.3.2.3 Redelijke termijn

De regering voorziet in de beheersovereenkomsten tussen de minister van justitie en de korpsoversten in de vermindering van de doorlooptijd van burgerlijke zaken tot een redelijke termijn, geënt op gemiddelde en objectieve gegevens. Zij streeft hierbij naar een substantiële verkorting van de duur van de rechtspleging. In de beheersovereenkomst wordt voorzien dat elke korpschef, afhankelijk van de graad en het soort van rechtscollege, zich hiertoe de nodige operationele objectieven stelt. De regering evalueert en wijzigt de wet van 26 april 2007 tot wijziging van het Gerechtelijk Wetboek met het oog op het bestrijden van de gerechtelijke achterstand.

Een plan laat de regering toe de strijd tegen de gerechtelijke achterstand voort te zetten, zowel in eerste aanleg als in beroep. Ze verzoekt de Hoge Raad voor de Justitie

een inventaris op te stellen van de rechtscolleges en parketten die met achterstand te kampen hebben, de oorzaken te identificeren en oplossingen voor te stellen.

In akkoord met de korpschefs en de betrokken balies stelt zij een individueel gefaseerd plan op dat moet toelaten de achterstand in te lopen volgens een afgesproken timing, goede preventieve praktijken te ontwikkelen en technieken uit te werken voor het voorspellen van de rechtsduur. Dit plan maakt deel uit van de beheersovereenkomst en houdt rekening met de werklastmeting.

Inzake de recente wetgeving op het deskundigenonderzoek neemt de regering maatregelen tot kwaliteitsverhoging en inkorting van de termijn, onder meer door de uitbreiding van de rol van de actieve rechter en het opstellen van lijsten van erkende deskundigen. Specifieke maatregelen worden genomen met betrekking tot de aanpak van het deskundigenonderzoek in strafzaken. We voorzien in een versterking van de vorming van de experts.

De regering herwaardeert de eerste aanleg. In overleg met de actoren op het terrein neemt zij maatregelen voor een rationeler, selectiever en een beter gerechtvaardigd gebruik van rechtsmiddelen (mogelijkheden tot het aantekenen van verzet, filters voor bepaalde beroepsprocedures). In dat kader vraagt zij aan de Hoge Raad voor de justitie om de opportuniteit van het veralgemenen van de schriftelijke procedure en van de invoering van de positieve motiveringsplicht te onderzoeken. De regering uniformiseert de procestermijnen en de berekening ervan en neemt de nodige maatregelen om overbodig formalisme te bestrijden op burgerlijk vlak.

De regering zal werken aan de invoering van een korte betalingsbevelprocedure die de schuldeiser in staat stelt om sneller de niet betwiste schuldvorderingen in te vorderen, met inachtneming van de rechten van de verdediging.

Om een snelle uitspraak van de rechter mogelijk te maken en het slachtoffer tijdig te vergoeden, versterken we een maximale loskoppeling van strafrechtelijke en burgerrechtelijke aspecten met respect voor de rechten van de verdediging, onder andere in die gevallen waar de wet een systeem van objectieve aansprakelijkheid heeft ingesteld.

De regering vergemakkelijkt de afsplitsing van onderzoeken en herzielt het snelrecht, ingevolge het vernietigingsarrest van het Arbitragehof.

De regering inventariseert de knelpunten in de uitvoering van gerechtelijke beslissingen en neemt initiatieven voor een vereenvoudiging en verbetering van het beslag- en executierecht.

6.4 Performante, moderne en resultaatgedreven justitie

6.4.1 Management

De regering stelt het Themisplan bij met het oog op het afzonderlijk gedecentraliseerd beheer voor de zetel en het openbaar ministerie. Het nieuwe Themis-plan zal overlegd worden met het Parlement, de Hoge Raad voor de Justitie, de wetenschappelijke wereld en alle betrokken actoren.

De regering verbetert de vorming en het management van de korpschefs, ondersteunt hen met administratief personeel en voorziet een administratief manager onder zijn gezag en controle voor die opdrachten die niet onder het gezag en de verantwoordelijkheid van de griffiers ressorteren. De korpschef dient op zijn beurt over instrumenten te beschikken om zijn korps te managen en verantwoording te laten afleggen. Audit-resultaten dienen te worden geïmplementeerd in de beheerscontracten. De audit binnen de Hoge Raad voor Justitie wordt hiertoe versterkt.

Ze zet een systeem van werklasmeting (individueel en gezamenlijk) op dat rekening zal houden met de aard en de graad van de geschillen en dat zal dienen voor toekenning van mensen en middelen.

De regering geeft de korpschefs het autonoom beheer over de middelen, wat betekent dat zij verantwoordelijk zijn voor dit beheer en de uitvoering van het beleidsplan. Het feit dat de korpschefs verantwoordelijk worden gemaakt over onder meer het autonoom beheer van de middelen mag geen afbreuk doen aan de grondwettelijke onafhankelijkheid van de rechterlijke macht.

In de beheersovereenkomsten worden welbepaalde kwaliteitsnormen inzake dienstverlening, informatie en afhandeling opgenomen.

Het personeelsbeleid, het gebouwenbeheer, de materiële uitrusting, de werkingskosten en aspecten van de gerechtskosten worden waar mogelijk gedecentraliseerd naar het niveau van de arrondissementen en ressorten, na een inventaris van de noden.

Deze globale hervorming van het management van justitie zal onder meer rekening houden met de verschillende studies omtrent integrale kwaliteitszorg, het profiel van de administratieve manager in het kader van de verzelfstandiging van justitie en managementshervormingen in justitie.

De regering stemt de rol en de bevoegdheden van de instanties betrokken bij de werking van de rechterlijke organisatie beter op elkaar af. De opdrachten en de werking van organen zoals de Hoge Raad voor Justitie, de Commissie voor de Modernisering van de Rechterlijke Orde, de Adviesraad van de Magistratuur, ... worden geëvalueerd. In dit kader zal het aantal adviesorganen worden ingeperkt.

6.4.2 Kwaliteit van de actoren van justitie

De regering verbetert de benoemingsprocedure voor magistraten en onderzoekt maatregelen om de coherentie tussen de diverse toegangswegen tot de magistratuur te waarborgen. Tevens hervormt ze de gerechtelijke stage.

In afwachting van een hervorming van de Senaat worden de gemeenschappen via de door de gemeenschapsparlementen aangewezen senatoren betrokken bij de aanwijzing van de rechters in de hoogste rechtscolleges (Grondwettelijk Hof, Raad van State), van de leden van het Rekenhof en van de Hoge Raad voor Justitie.

Ze realiseert een grotere horizontale en verticale mobiliteit van de magistraten, waarbij een voldoende specialisatie van deze magistraten verzekerd blijft. Ze analyseert het evaluatiesysteem van magistraten en neemt initiatieven om de herwaardering van het statuut van de magistraat in te voeren. De regering zal in dat kader mobiele magistratenteams installeren.

De Gemeenschappen worden via een samenwerkingsakkoord betrokken bij de vorming van de magistraten . In dit kader wordt de wet van 13 januari 2007 over de gerechtelijke opleiding en de oprichting van het Instituut voor de Gerechtelijke Opleiding hervormd.

De taak van de griffiers en van de parketsecretarissen wordt aangepast om de magistraten doelmatig te ondersteunen in hun inhoudelijke taak.

De regering verduidelijkt de rol en het statuut van de justitiemedewerkers, met name de justitieassistenten, de criminologen, de parketjuristen en de referendarissen bij de

hoven en rechtbanken. In functie van de specifieke noden in de verschillende rechtsgebieden, zal het aantal referendarissen en parketjuristen worden verhoogd.

We evalueren de regelgeving met betrekking tot het ambt van notaris en dat van de gerechtsdeurwaarders om de toepassing ervan te verfijnen en te optimaliseren.

6.4.3 Efficiënte, goed geïnformateerde justitiediensten

Met respect voor de wetgeving op de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, kiest de regering voor de versnelde invoering van elektronische justitie en informatisering.

Een stappenplan wordt, materie per materie, uitgetekend voor de informatisering van de gerechtelijke diensten met het oog op een pragmatische en maximale integratie van bestaande systemen, rekening houdend met de specificiteit van de gebruikte procedures en van hun interne compatibiliteit. Elke etappe wordt geëvalueerd. De regering waakt over de realisatie van uniforme gegevens, een performante informatiedoorstroming tussen de diensten en de veilige terbeschikkingstelling van centrale gegevensregisters (zoals het strafregister), met inachtneming van de grondrechten.

Zij neemt het initiatief om de toegang tot het elektronisch strafregister en het strafdossier te verzekeren voor eenieder, uitsluitend voor wat betreft de gegevens over hun persoon, en voor bepaalde medewerkers van het gerecht. De bescherming van de persoonlijke levenssfeer en de fundamentele rechten en vrijheden wordt hierbij gewaarborgd. De advocaten, gerechtsdeurwaarders, rechtzoekenden, notarissen en de griffiers moeten elektronisch berichten kunnen uitwisselen, met inbegrip van het neerleggen van conclusies door advocaten.

6.5 Kwaliteit van het Strafrecht en strafprocesrecht

De regering neemt in overleg met het parlement en de betrokken actoren initiatieven ter modernisering van het Strafwetboek, onder meer wat betreft de strafhiërarchie, het strafmaatsysteem en de invoering van een Wetboek Sociaal Strafrecht, dit laatste in overleg met de sociale partners.

De regering zet in het licht van de Europese standaardnormen de modernisering van het strafprocesrecht voort door na te gaan welke delen van het wetsontwerp tot herziening van het strafprocesrecht op korte termijn kunnen worden goedgekeurd.

Zij onderzoekt in dat kader onder meer de mogelijkheid van invoering van een systeem van onderhandelde bekentenis c.q. instemming met of bekentenis van de feiten.

De sancties wegens vormfouten of nietigheden kunnen enkel nog maar toegepast worden indien de fundamentele principes van de rechten van verdediging geschonden worden.

6.6 Rechtvaardige strafuitvoering

We verzekeren een adequate strafuitvoering die recht doet aan het leed van de slachtoffers, de maatschappelijke veiligheid verzekert en maximaal bijdraagt tot de re-integratie van de dader.

6.6.1 Een urgentieprogramma

De regering stelt een Urgentieprogramma voor de Strafuitvoering op dat zowel de veiligheidsproblemen als de overbevolking aanpakt. Het voorziet onder meer in de organisatie van een permanent overleg met de federale en gemeenschapsoverheden, om hun respectieve activiteiten binnen de strafinstellingen te coördineren. De rol van elke overheid wordt hierbij gepreciseerd.

Het Urgentieplan voorziet in de uitbreiding van de bestaande gevangenis capaciteit, de verbreding van het elektronisch toezicht en de uitbouw van het aanbod aan alternatieve straffen. We waken tevens over de goede toepassing van de wet op de voorlopige hechtenis.

De regering werkt aan een betere en effectieve inning van geldboetes en onderzoekt de mogelijkheid om de inning ervan toe te vertrouwen aan een bijzondere inningsdienst onder toezicht van de FOD justitie en om de vervangende gevangenisstraf voor geldboetes af te schaffen. We leggen de klemtoon op de verbeurdverklaringen van criminele winsten.

We werven extra justitie-assistenten en begeleidend personeel aan voor de strafuitvoering.

, en de leeftijd

6.6.1.1 Alternatieve straffen

Het aanbod aan alternatieve straffen zal verder worden uitgebouwd:

- Wij realiseren meer prestatieplaatsen voor werkstraffen en dienstverlening;
- Wij moedigen het gebruik van alternatieve afhandelingswijzen door de parketten (strafbemiddeling,) aan;

6.6.1.2 Elektronisch toezicht

We breiden het elektronisch toezicht uit en voeren het in als autonome straf of als bijkomend alternatief voor de voorlopige hechtenis. Plegers van seksuele misdrijven komen niet in aanmerking voor elektronisch toezicht. We zorgen voor effectieve sociale begeleiding.

6.6.1.3 Gevangeniswezen

De uitbreiding van de gevangenscapaciteit alleen biedt geen oplossing voor de problematiek van de strafuitvoering. Daarom dient de gevangenisstraf in eerste instantie voor personen die ernstige misdrijven plegen en voor zij die een bedreiging vormen voor de fysieke integriteit van de burger.

We voorzien in een extra noodbudget waarmee we de bestaande gevangenscapaciteit uitbreiden met 1500 cellen binnen een termijn van twee jaar, te rekenen vanaf de verlening van de bouwvergunning. Voor de infrastructuur wordt tevens een beroep gedaan op alternatieve financieringssystemen zoals PPS. In functie van de noden wordt de bestaande infrastructuur gemoderniseerd.

We verzekeren een scheiding tussen de gedetineerden in functie van de aard van de gepleegde feiten of de aard van de gepleegde criminaliteit en de duur van de straf.

We verbeteren de medisch-psychologische en sociale begeleiding van gedetineerden.

Op basis van een rekruteringsplan vult de regering het kader van het gevangenispersoneel en de psychosociale diensten aan. De regering verbetert de opleiding en de vorming van het penitentiair personeel.

We sluiten akkoorden over het uitzitten van de straf door veroordeelde vreemdelingen in hun land van herkomst, volgens de voorwaarden van de wet van 26 mei 2005 inzake de overbrenging van gevonniste personen. Vooral in de strijd tegen de rondtrekkende dadergroepen is dit het sluitstuk van het opsporings- en vervolgingsbeleid.

6.6.1.4 Geïnterneerden

We versterken de opvang van de geïnterneerden door zo snel mogelijk nieuwe instellingen op te richten. We doen dit in samenwerking met de particuliere sector.

6.6.1.5 Samenwerking en overleg

De regering neemt maatregelen voor een verdere structurele uitbouw van overleg en samenwerking, onder meer door actualisering van de samenwerkingsakkoorden met de decentrale overheden op het forensisch terrein (sociale hulpverlening aan gedetineerden, slachtofferzorg, begeleiding daders seksueel misbruik, bezoekruimtes) en door de oprichting van een Interministeriële Conferentie "forensisch beleid".

6.6.2 Voorwaardelijke invrijheidsstelling en strafuitvoeringsrechtbanken

De voorwaardelijke invrijheidsstelling moet integraal deel uitmaken van een systeem waarbij de straf en de uitvoering ervan gericht is op herstel van de schade aan het slachtoffer, beveiliging van de maatschappij, gedragsverbetering en herintegratie van de gedetineerde. De regering versterkt daarom het opleggen en opvolgen van een individueel detentietraject, zoals vastgesteld in de wet van 12 januari 2005, door het te beschouwen als beoordelingselement bij de voorwaardelijke invrijheidsstelling. Het verplicht sociaal reclasseringsplan breiden we uit tot straffen van minder dan 3 jaar.

Na een evaluatie van de wetten van 17 mei 2006 over de externe rechtspositie van gedetineerden, de oprichting van de strafuitvoeringsrechtbanken, en van de gevolgen van de uitbreiding van de terbeschikkingstelling, onderzoekt de regering de opportuniteit van een herziening van de tijdsvoorwaarden, de contra-indicaties en de aanvullende voorwaarden. Op basis van die evaluatie en van de evolutie van de toestand in de gevangenissen bepaalt ze de inwerkingtreding van de verdere uitbreiding van de bevoegdheid van de strafuitvoeringsrechtbanken tot de kortgestraften en de geïnterneerden. De nieuwe wet op de geïnterneerden wordt op zijn toepasbaarheid getoetst.

De wet inzake de voorwaardelijke invrijheidstelling zal worden aangepast. In samenhang met de wettelijke opdracht van de strafuitvoeringsrechtbanken wordt voorzien dat de bodemrechter, voor ernstige misdrijven die conform de wet op de strafuitvoeringsrechtbanken leiden tot een verplichte of facultatieve terbeschikkingstelling, kan bepalen welk gedeelte van de straf minstens moet worden uitgevoerd, tussen 1/3 en maximaal 2/3 van de opgelegde straf. Voor alle veroordeelden wordt voorzien in een goede opvolging en begeleiding van bij het begin van de strafuitvoering.

6.7 Een gerecht met oog voor de gezinnen

We verzekeren adequate juridische en justitiële bescherming voor gezinnen en kinderen.
--

De regering steunt een grondige modernisering van het familierecht en nodigt de parlementaire meerderheid uit om wetgevende initiatieven te nemen of te steunen onder meer met betrekking tot : een juridisch statuut voor pleeggezinnen en zorgouders, zonder afbreuk te doen aan het juridisch en/of biologisch ouderschap; de procedure van vereffening-verdeling; de rechtspositie van minderjarigen, het spreekrecht voor kinderen onder 12 jaar ; het principe van zittingen met gesloten deuren in gezinszaken; de juridische bescherming van de kwetsbare personen of personen met een mentale handicap; de gezinsbemiddeling; de evaluatie van de nieuwe wet inzake adoptie en de nieuwe echtscheidingswet; de hervorming van het erfrecht in het kader van de evolutie van de samenleving; de actualisering van het Burgerlijk Wetboek. Hierbij zal de mening worden gevraagd van de Gemeenschappen en de betrokken actoren.

De regering ziet er op toe dat zowel de niet-betaling van het onderhoudsgeld als de schending van het omgangsrecht worden vervolgd en dat DAVO (de Dienst voor Alimentatievorderingen) kan zorgen voor de invordering van alle alimentatievorderingen, zijn werkingssfeer kan uitbreiden en het bedrag van zijn tegemoetkomingen kan optrekken binnen de perken van de bugettaire mogelijkheden.

6.8 Overlast, onveiligheid en criminaliteit aanpakken

We realiseren een specifieke aanpak op maat van bepaalde overlast-, onveiligheid – en criminaliteitsfenomenen.
--

6.8.1 Straatcriminaliteit

Ook inzake straatcriminaliteit wordt een lik-op-stuk-beleid gevoerd, door een dynamisch vervolgingsbeleid van het openbaar ministerie via de zonemagistraat, via een bredere toepassing van de bemiddeling bedoeld in artikel 216ter van het Wetboek van Strafvordering en via een optimale afstemming met de politiediensten, onder andere door een toepassing van het Ambtshalve Politieel Onderzoek voor de minder zware feiten. De regering neemt in overleg met het College van Procureurs-generaal initiatieven om deze misdrijven nader te definiëren.

Een maximale coördinatie met het systeem van de Gemeentelijke Administratieve sancties wordt nagestreefd.

6.8.2 Jeugddelinquentie

Met respect voor de bevoegdheden van de Gemeenschappen, streeft de regering naar een totaalaanpak gericht op preventie, begeleiding en bestraffing. Ze evalueert of de wijziging van het jeugdsanctierecht het mogelijk maakt afdoende en gepast op te treden tegen alle vormen van jeugdcriminaliteit, ook bij zeer jonge daders. Ze werkt aan een systematische informatie-uitwisseling betreffende jeugdige criminelen en aan een versterking van de gespecialiseerde jeugdteams.

In het kader van de samenwerking tussen de federale staat en de gemeenschappen voert zij een methode in voor behoeftenevaluatie en -previsie.

Ze versterkt de herstelbemiddeling en ze voorziet in de toepassing, op de jongeren van minstens 14 jaar, van de bemiddeling waarin de wet op de administratieve gemeentelijke sancties voorziet.

In het kader van de nieuwe wet op de jeugdbescherming, wenst de regering van de strijd tegen de jeugddelinquentie een prioriteit te maken. Zij versterkt zowel het preventiebeleid, de maatregelen en de middelen voor de jeugdmagistraten, in het bijzonder in het geval van ernstige delinquentie, en voorziet een grotere betrokkenheid van de slachtoffers in de procedures voorzien in de wet van 1965.

Om deze doelstellingen te bereiken, ontwikkelt de regering, in het kader van de filosofie van de nieuwe wet op de jeugdbescherming, volgende beleidslijnen:

1. Artikel 57bis van de Jeugdbeschermingswet wordt aangepast, met behoud van haar principes en filosofie, opdat de huidige bijzondere kamer binnen de jeugdrechtbank automatisch gevat wordt in het geval de misdrijven voorzien in deze bepaling gepleegd worden door een persoon die op het tijdstip van het feit 16 jaar of ouder was.

In dit geval zal de bijzondere kamer de keuze hebben om zowel de beschermingsmaatregelen uit de wet van 1965, dan wel het gemeenrecht toe te passen dan wel – in het geval van niet-correctionaliseerbare misdaden – de zaak uit handen te geven ten voordele van een rechtbank volgens het gemeen recht. Voor de niet-correctionaliseerbare misdaden voorzien in artikel 57bis gepleegd door een minderjarige, ouder dan 16 jaar, die reeds het voorwerp uitmaakte van een of meerdere maatregelen voor ernstige feiten, zal de regering de procedure aanpassen na advies van de betrokken actoren.

2. In het kader van de wet op de jeugdbescherming, en niet langer in het kader van een afzonderlijke en voorlopige wet, zal worden voorzien dat de minderjarige, die minstens 14 jaar is op het ogenblik van de feiten, die een misdrijf pleegt zoals voorzien in artikel 57bis of dat een ernstige aanslag uitmaakt op het leven of op de gezondheid van een persoon een bijzondere hechtenismaatregel kan worden opgelegd in een federaal detentiecentrum. Deze maatregel is structureel en kan, op vordering van het openbaar ministerie, door de jeugdrechter of de kamer voorzien in artikel 57bis uitgesproken worden tot de leeftijd van 23 jaar. Bovendien zullen deze opsluitingsmaatregelen, in plaats van zesmaandelijks, jaarlijks automatisch worden beoordeeld door de rechter, onverminderd zijn beslissingsbevoegdheid volgens artikel 60 van de wet. Artikel 4 van de wet van 1 maart 2002 met betrekking tot de voorlopige plaatsing van minderjarigen en artikel 37 §2 van de Jeugdbeschermingswet zullen overeenkomstig worden aangepast.

3. De slachtoffers kunnen voortaan worden gehoord ingeval van plaatsing in een gesloten instelling of het toepassen van een maatregel van bijzondere hechtenis, zowel tijdens de procedure ten gronde, maar tevens tijdens de opeenvolgende beslissingen die jaarlijks dienen te worden genomen door de jeugdrechter of de bijzondere kamer voorzien in artikel 57bis.

4. De regering sluit met de Gemeenschappen een samenwerkingsakkoord, in het bijzonder om de respectievelijke bevoegdheden af te lijnen en om de ingezette

middelen voor een optimale uitvoering van deze wet en de opvolging van de door de jeugdmagistraten besliste maatregelen te vermeerderen. Dit samenwerkingsakkoord zal, gebaseerd op de bepalingen van het huidige protocolakkoord tussen de federale staat en de Gemeenschappen zoals afgesloten in april 2007, in de Vlaamse en de Franse Gemeenschap een gesloten federaal centrum voor jongeren worden voorzien, aangepast aan drie soorten doelgroepen (meerderjarige jonge primo-delinquenten, uit handen gegeven jongeren, opgesloten jongeren in het kader van een maatregel conform artikel 37, voor wie deze maatregel voortaan als een maatregel van bijzondere hechtenis geldt).

Bijkomende plaatsen voor jongeren zullen worden voorzien in de federale centra. Wat betreft deze federale centra, zal de federale staat de infrastructuur en de bewaking ten laste nemen en de Gemeenschappen de pedagogische omkadering volgens de vandaag geldende voorwaarden.

Een samenwerkingsakkoord voorziet bovenop de bestaande maatregelen voorzien in de huidige protocolakkoorden, de nieuwe verdeelsleutels met betrekking tot de lasten ingevolge de uitvoering van de nieuwe wet van 2006 en de bij dit akkoord voorziene maatregelen.

6.8.3 Drugs bestrijden

De regering voert binnen haar bevoegdheden een geïntegreerd drugsbeleid gericht op effectieve ontrading via preventie, behandeling en repressie.

De regering zal extra aandacht besteden aan de gevaren van cannabis, gebruik door minderjarigen en de omgeving van de verslaafde.. De prioriteit van politie en parket ligt bij de bestrijding van productie, verkoop en smokkel van synthetische drugs en verdovende middelen, inclusief cannabis. Bezit blijft strafbaar. Aan het bezit door meerderjarigen van cannabis voor eigen gebruik wordt door de parketten de laagste prioriteit gegeven. Elke vastgestelde vorm van bezit wordt minstens geregistreerd in een (vereenvoudigd) proces-verbaal met vermelding van de identiteit. Bij betrapping worden drugs aangeslagen. Bij vaststelling van herhaald gebruik krijgt het dossier een hogere prioriteit.

Ze voorziet in een betere omkadering voor probleemverslaafden door de voorkeur te geven aan behandeling als alternatief voor vervolging en door risicoverminderende projecten te ondersteunen. Ze verbetert de werking en de projecten van het Federale Fonds ter Bestrijding van Verslavingen en evalueert tevens de Proefzorgprojecten waarbij de drugsverslaafde delinquenten op een gepaste wijze door de parketten naar de gespecialiseerde centra worden doorverwezen.

Ze overlegt met het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest over de ratificatie van het samenwerkingsakkoord van 2002, zodat de Algemene Cel Drugsbeleid snel operationeel kan worden.

De regering verzekert de opvang voor verslaafden door de uitbouw van de ambulante en residentiële capaciteit, een goede regionale spreiding en een betere afstemming van de bevoegdheden tussen de FOD's Justitie, Binnenlandse Zaken en Volksgezondheid onderling en met de Gemeenschappen. Per gevangenis moet een drughulpverleningsproject worden voorzien in samenwerking met de particuliere sector. De resultaten per gevangenis moeten gemonitord worden. De gevangenis mag geen plaats zijn van druggebruik, maar integendeel van drughulpverlening.

De regering evalueert de wijze waarop de huidige behandeling met substitutieproducten (methadon-behandeling) verloopt, teneinde deze te verbeteren.

In functie van de internationale ervaring organiseert de regering een conferentie met alle betrokken actoren teneinde de verschillende behandelingsmogelijkheden van heroïne-verslaafden te onderzoeken.

De regering zal jaarlijks een bepaald bedrag afhouden van de opbrengst van de verbeurdverklaringen van uit illegale drugshandel afkomstige geldmiddelen en zal dat bedrag toewijzen aan het Fonds tot bestrijding van de verslavingen en meer bepaald aan de financiering van projecten ter bestrijding van drugsverslavingen.

6.8.4 Verkeersdelicten

De regering voorziet dat verkeersongevallen, die onder invloed werden begaan, met ernstige letsels of met de dood tot gevolg, behandeld worden door een aparte kamer voor de politierechtbank.

Inzake verkeersveiligheidsbeleid staan zowel voor wat de sensibilisering als de handhaving betreft de traditionele speerpunten (snelheid, alcohol en drugs, roodlichtrijden,

gordeldracht en de veiligheidsrisico's van het wegtransport) vooraan. De regering be- teugelt agressief en onaangepast rijgedrag door sensibiliseringscampagnes en gerichte controleacties. De regering schenkt bijzondere aandacht aan de recidive van verkeers- inbreuken, inclusief het gebruik van bijkomende maatregelen zoals het alcoholslot, de zwarte doos of de snelheidsbegrenzer. Ze maakt een einde aan de gebrekkige bestraf- fing van buitenlandse overtreeders door de evaluatie en versterking van de onmiddellij- ke inning. Specifieke maatregelen worden genomen voor het weekendnachtverkeer, de gemotoriseerde tweewielers en vrachtwagens.

6.8.5 Seksuele delinquenten

Om doeltreffend te strijden tegen seksuele delinquentie zal de regering de volgende maatregelen nemen:

- waken over een multidisciplinaire begeleiding van meerderjarige en minderjarige daders van seksuele misdrijven, binnen de gevangenissen, jeugdgevangenissen en federale gesloten centra
- de mogelijkheid onderzoeken van de invoering van een door de rechter principieel opgelegde behandeling
- de opvolging van seksuele delinquenten door justitieassistenten versterken, onder meer door de aanduiding van een referentiepolitie-agent in elke politiezone
- de mogelijkheid onderzoeken om gebruik te maken van nieuwe technologieën in het kader van de opvolging van vrijgelaten seksuele delinquenten
- de strafuitvoeringsrechtbank de mogelijkheid bieden maatregelen te nemen van follow-up van de seksuele delinquenten, ook op het einde van hun straf
- de ontwikkeling en rationalisering van de bestaande databanken van daders van seksuele misdrijven met het oog op de aanleg van een vertrouwelijk federaal re- gister onder controle van het openbaar ministerie

6.8.6 Intrafamiliaal en ouderengeweld

We besteden prioritair aandacht aan de strijd tegen intrafamiliaal en partnergeweld – en tegen ouderengeweld. Hiertoe wordt het nationaal actieplan tegen intrafamiliaal en partnergeweld geactualiseerd in overleg met de gemeenschappen, met meer mogelijkheden tot specialisatie voor de bevoegde parketmagistraten.

De regering onderzoekt de mogelijkheid van een tijdelijke uithuiszetting van de dader, opgelegd door de vrederechter, binnen de 24 uur of zelfs preventief. Met de lokale overheden zorgt de regering voor doorstromingshuisvesting voor de slachtoffers.

De regering zal de strijd tegen het partnergeweld en het familiaal geweld voortzetten en intensiveren. Daartoe zal het Instituut voor de Gelijkheid van Vrouwen en Mannen als taak krijgen onderzoek te verrichten naar het verschijnsel van het partnergeweld, het publiek te informeren en te sensibiliseren, statistieken op te maken, alsook, op eigen initiatief dan wel op verzoek van de regering of het parlement, adviezen en aanbevelingen te formuleren.

6.8.7 Terrorisme en georganiseerde criminaliteit

De regering optimaliseert de strijd tegen terrorisme, georganiseerde criminaliteit, corruptie en fraude en past daartoe het wettelijk kader aan in afstemming met het Europese beleid. Samen met de politiediensten zal het nieuwe veiligheidsplan 2008 – 2011 worden vastgelegd.

Ze past de bijzondere opsporingsmethodes (BOM) aan, o.m. om tegemoet te komen aan de grondwettigheidsbezwaren van het Grondwettelijk Hof. Zij legt een wettelijk kader aan voor de Bijzondere Inlichtingen Methodes (BIM's). Bij dit alles zal nauwgezet worden gewaakt over de eerbiediging van de grondwettelijke individuele rechten en vrijheden en het recht op privacy, door controlemechanismen van onafhankelijke instanties, waaronder het parlement.

De regering intensifieert het actieplan radicalisme, ondermeer naar de gevangenen, en waarborgt een goede werking van het Orgaan voor de Coördinatie en Analyse van de Dreiging (OCAD).

6.8.8 Mensenhandel

De regering zal een doeltreffend beleid voeren inzake de strijd tegen mensenhandel. De regering zorgt voor de implementatie van de wet en de structuren op het terrein. Daarom wil de regering erkenningscriteria voor de opvang en de begeleiding van slachtoffers. De beheerovereenkomsten tussen de federale overheid en de betrokken organisaties moeten een structurele financiering garanderen.

De interdepartementale coördinatiecél mensenhandel en mensensmokkel moet meer slagkracht krijgen door de aanstelling van een nationale coördinator mensenhandel, het uitwerken van een actieplan mensenhandel en het instellen van een nationaal doorwijsmechanisme voor slachtoffers mensenhandel.

Het informatie en analysecentrum mensensmokkel en mensenhandel (IAMM), opgericht in 2004, zal eindelijk operationeel worden. Dit moet gepaard gaan met goede verzameling van gegevens.

6.8.9 Wetgeving betreffende de kansspelen

De wetgeving betreffende de kansspelen zal aangepast worden aan de Europese regelgeving.

6.8.10 Wapenwet

Met inachtneming van de filosofie van de wapenwet van 8 juni 2006 zal de wetgeving worden herzien onder meer op basis van de resoluties van de Kamercommissie terzake.

De Adviesraad voor wapens zal gevraagd worden een advies uit te brengen over de verbeteringen van het wettelijke en reglementaire kader die hij nodig acht.

6.8.10. Strafrechtelijke aansprakelijkheid overheidsmandatarissen

De Regering onderzoekt op korte termijn de problematiek van de aansprakelijkheidspositie van lokale uitvoerende mandatarissen in overleg met de Gewesten.

6.8.11. Strijd tegen racisme, xenofobie en negationisme

De regering zal de acties versterken ten aanzien van elke vorm van racisme en extremisme.

6.8.12. Samenwerking

De regering organiseert via een samenwerkingsakkoord de voortdurende zeggenschap van de Gemeenschappen en de Gewesten bij het bepalen van de prioriteiten in het kader van de vervolgingen van de misdrijven bepaald in de decreten en ordonnanties in het kader van hun eigen bevoegdheden, met het oog op de beslissingen betreffende de dwingende voorschriften inzake crimineel beleid met betrekking tot het in artikel 151 van de Grondwet bedoelde vervolgingsbeleid

6.9 Een wetenschappelijke opvolging van het beleid

We volgen de resultaten van het veiligheids – en justitiebeleid op een wetenschappelijk verantwoorde manier op en sturen het beleid bij in functie van de resultaten van dergelijk onderzoek.

De regering gaat samen met het parlement en in overleg met de Hoge Raad voor de Justitie, de wetenschappelijke wereld en alle betrokken actoren na welke initiatieven nodig zijn voor een wetenschappelijke en geobjectiveerde onderbouw en een effectmeting van het justitie- en veiligheidsbeleid. Het betreft onder meer de ontwikkeling van betrouwbare en geobjectiveerde gegevens, zoals gerechtelijke statistieken en ophelderingcijfers inzake criminaliteit, en de uitwerking van monitoringinstrumenten.

De werking van het Nationaal Instituut voor Criminalistiek en Criminologie wordt verder ondersteund en versterkt.